

Mel: I skoven skulle være gilde.

Han kom hjem fra Canada,
og tog en tur i by'n.
En vildmarksfyr Uha-da-da,
for kvinder hvilket syn.
Med vanlig elegance,
hun kom i ubalance.
Han jublede, hun snublede,
og havned' i hans favn.
Hun jublede, han snublede,
og kom i hendes havn.

Hun fortalte "jagt det er -
mit store sværmeri".
Og han fortalte gutterne,
"den kvinde kan jeg li".
De måtte dette sande,
de to var pot og pande.
Han jublede, de grublede,
kan dette være sandt.
De jublede, han grublede,
Cathrine det opspandt.

På 3. sal til højre,
der bor I nu I to.
Og Gnaske må I tøjre,
skønt hjemmet er en lo.
for møget dér kan trives,
om børsten ej I kives.
Med sværmeri, kom roderi,
og Rappers gulv forsvandt.
I roderi og sværmeri,
I to dog sengen fandt.

I har Jer nu formeret,
og Stumpen er på vej.
I alting har planeret,
og købt en masse grej.
Et puslebord sku' have,
et år før stumpen laves.
Vi måbede, I håbede,
kommoden kom til gavn.
Vi måbede, men håbede,
at vi fik syn for sagn.

Nu stalden blev for ilde,
til jeres høje krav.
Liebhaveri I ville,
det kræved' dog en arv.
På Krak man ej kan finde,
det sted til denne kvinde.
Vi sukkede og klukkede,
for stedet var et spind.
Vi klukkede og sukkede
- naive kvindesind.

Når vi sidder sammen - ja
snakken den går vidt.
Intet giver skammen - for
det handler mest om skidt.
Det ta'r kun få minutter,
så snakker vi om prutter.
Papirforbrug og bændelorm,
fækal-teknik og bæ.
Om lugt og konsistenserne,
for rejsediaré.

Registreret partnerskab,
I har nu på papir.
Og første gang énstemmighed,
i Jeres svar I gi'r.
Vi måtte bide negle,
da I sku' det besegle.
For hun si'r ja, og han si'r nej,
er traditionen tro.
For han si'r nej, og hun si'r ja,
så er det status quo.

Vi takke vil for festen,
nyd jeres bryllupsnat.
Vi håber dog for resten ej,
hun ligger Christian fladt.
For hun er i ekstase,
det skyldes hans plamage.
For hendes vom skal snart bli' tom,
ja hendes sæk ska' væk.
Og det vil glæde dagens gom,
når sækken springer læk.